

HET LEVEN IS ZO EENZAAM NIET

Eerder verschenen van Lévi Weemoedt:

GEDICHTEN

Geduldig lijden, 1977

Geen bloemen, 1978

Zand erover, 1980

Van harte beterschap, 1982

Liedjes van Welzijn, Volksgezondheid & Cultuur, 1987

Rijk verleden, 1999

Vanaf de dag dat ik mensen zag – Verzamelde gedichten, 2007

Met enige vertraging, 2014

Pessimisme kun je leren! De mooiste versjes uitgekozen door Özcan Akyol, 2018

Gezondheid!, 2019

PROZA

Bedroefd maar dankbaar, 1980

Een treurige afdronk, 1983

Daar komt de bruid (de schoorsteen uit), 1985

De ziekte van Lodesteijn, 1986

Liefdewerk, oud papier, 1987

Acte van verlating, 1988

De nadagen van Lodesteijn, 1990

Halte Tranendal, 1991

Ken uw klassieken!, 1992

Overal wat, 1995

Zondagskind, 1996

Ons soort mensen, 1999

De ziekte van Lodesteijn & Het nut van Lodesteijn, 2000

Een vergeetbaar man, 2005

De scherven van het geluk, De mooiste verhalen uitgekozen door

Vic van de Reijt, 2019

Dalurenkaart, 2021

Het nut van Lodesteijn, 2021

Lévi Weemoedt

Het leven is zo eenzaam niet

Nijgh & Van Ditmar
Amsterdam

www.nijghenvanditmar.nl

Copyright © Lévi Weemoedt 2021

Samenstelling Lévi Weemoedt met Vic van de Reijt

Omslag Rouwhorst + Van Roon

Foto auteur Tjeerd Visser

Typografie Zeno Carpentier Alting

NUR 306 / ISBN 978 90 388 1038 6

*Voor mijn meisjes
Katrin & Sascha*

CURRICULUM

*De jeugd was zwaar.
Ik kom uit Vlaring.
'k Heb weinig haar,
maar veel ervaring.*

KLEINE CORRECTIE

Door menigeeen vergeten
werd ik voor dood versleten.

Versleten ben ik wel.
Maar dood is iets te snel.

TIPS VOOR ALLEENSTAANDEN

1 *Gezelligheid*

Kom doe als Weemoedt: dans in het rond
de kamer door met kat en hond.

Vraag ook de hamster eens een keer,
spring met de goudvis op en neer.

Strooi eens wat licht in kier en scheuren
en laat de bladluis niet vertreuren.

Maak toch plezier en zing een lied:
het leven is zo eenzaam niet
als je eens denkt aan hen die varen
of bung'len aan een straatlantaren.

2 *Isolement*

Hang om uw nek een houten bord
met daarop duidelijk en kort
uw eigen naam, dus: *'Ik heet Fred,
ik woon al acht jaar in uw flat!'*

Zó zorgt u dat u vrienden wint
want onbekend maakt onbemind.

Groet steeds voorkomend, zing een lied:
het leven is zo eenzaam niet.

Denk toch eens meer aan hen die varen
of bung'len aan een straatlantaren.

3 *Aankoop comfort*

Koop ook een antwoordapparaat
waarop uw stem met 'Welkom!' staat.
Loop dan naar buiten en draai snel
uw eigen nummer in een cel.
Vraag of 't bezoek gelegen komt
en u hoort: 'Welkom!' uit uw mond.
Koop een bos bloemen, zing een lied:
het leven is zo eenzaam niet
als je maar denkt aan hen die varen
of bung'len aan een straatlantaren

4 *Medicijnen, gas & elektra*

Sluit 's middags heel vroeg de gordijnen,
óók als u op de tiende woont.
Zorg dat u zich eens goed verschoont
en slik bijtijds uw medicijnen.
Pers nu uw dagelijks stukje fruit
en blaas met zorg de waakvlam uit.
Kruip dan in bed, neurie een lied:
het leven is zo eenzaam niet.
Denk maar eens goed aan hen die varen
of bung'len aan een straatlantaren...*(bis)*

MIDDELEEUWS-BLIJ REFREYNTJE
BIJ GALGH ENDE LUYT

*door Lévi Weemoedt, laatste der minstreels
auf Originalinstrumente*

Ic en wil noch lanc niet doot, bimbambom.
Mine bliscap is hiel groot, bimbambom.
Kyrieleison.

Want die vreuchde die mi wacht in 't graf
is so soet niet als mien joncfrau ghaf:

ic en wil noch lanc niet doot, bimbambom.
Kyrieleison.

Ay, hoor mien jonckfrau hoe si lacht, bimbambom.
Waer ic ligh en comt gheen dagh, bimbambom.
Kyrieleison.

In den nacht ic van mien joncfrau droom,
in den morgen trouw ic met den boom.

En mien hals siet dan so root, bimbambom.
Kyrieleison.

EN NOG EEN LIEDJE

Spiegelbeeld, vertel eens even:
heb ik echt zo'n droeve kop?
Moet ik daarmee verder leven?
Nee, ik hang mij liever op.

M E T B L I J D S C H A P

Ik werd geboren en dat was al erg genoeg.
Ach, Moeder perste, maar de voet van Vader drukte.
En Zusje bad in stilte dat 't mislukte.
Het resultaat staat vóór u in de kroeg.

DIES NATALIS

Geen champagne bruiste. De kanonnen zwegen
het uur dat ik ter wereld kwam.

Uit de hemel sproeide een zerk grijze regen
over Vlaardingen. En geen mens vernam

iets van Wijzen die dag, die, op kameel gestegen,
onderweg waren vanuit Rotterdam.

V L I E G E N D T A P I J T

Ik werd als kind vaak uit de wieg genomen
en daar trok Moeder, steigerend in snoer en slang,
mij op de stofzuiger door heel het onderkomen:
ik reed door grauwheid en ellende, urenlang.

O, 'k had daareven nog zo prachtig liggen dromen
van Gouden Koets en ruiters die van een rijk bal
een prinsje voerden en thans door de bomen
blij het paleis begroetten met hun hoorngeschal.

Maar hóóg daarbovenuit schalden de vloeken
van Moeder, ging het vloervarken tekeer
over de viezigheid die daag'lijks in de hoeken
klonterde en terugkwam, terugkwam, altoos weer...!

Ik zag het schaam'le kleed, het levensmoe behang
en dacht: 't zal knokken worden. En de weg is lang.

DE WATERMAN

Geen kleuterschool zag ooit zo'n zoete jongen
als ik: ik vocht niet, brak geen ruit.

'k Zat aan mijn tafeltje als alle and'ren sprongen
en prikte dag aan dag hetzelfde eendje uit.

Maar als ik klaar was en het eendje lag, gescheiden
van 't blij waterleven, doodsbleek in mijn hand,
dan weende ik bitter om dit aangerichte lijden
en ik dacht: heeft blijheid steeds zó'n zwarte binnenkant?

Om tien voor vier renden mijn tijdgenoten
dwars door de schooldeur heen, op weg naar vrolijkheid.

Ik zat nog 's avonds laat, door werksters ingesloten,
snikkend het eendje terug te stoppen in zijn bijt.

PS

O, ik zag de juffrouw heus wel op haar voorhoofd tikken,
maar ik vroeg de dag erna toch of ik weer mocht prikken!

NATUURLIJKE HISTORIE

Als kind in zee, o, rilde ik al
bij de gedáchte aan een kwal!
Maar de grootste kwallen, zo leerde ik later,
die zwemmen bóven, niet ónder water.